

"Ανερ Εὐπομπ' ἔμων πραγμάτων! { Geneve 27 Septembre

Ἦκω νεκρῶν κευδμῶνα καὶ σκοίου πύλας
Λιπῶν, ἴν' αἴδη χωρὶς ἔκιστα θεῶν.
ἀνέπνευδ' ἐπίμικρον, ὡς ὁ τοῦ Διὸς Σπηρέτης ὁ Ἀγγελοφόρος ἔρμης
ὅς' πομπὰ δὲ σκιοέντα καὶ αὐγῶνας μεγαδαινοῦς
καὶ πεδί' ἀνδρόεντα ἐλάοναι σπουδῆ ἰωίπαρ,
ἀναπαύσασθαι τὰς πτέρυγας, ἐνέθηναι τὰς χερσίμου τό περιπόθητον
ἔγραμμα σου. ἀνέγνων καὶ ἐπανέγνων, καὶ ἔδ' ἐκόρος προσν' μοι
τῆς ἀναγνώσεως, ὅτι ἡ φίλια κόρον ἔκιδεν ἠὲ φησὶν ὁ τῶν
λυρικῶν κορυφαῖος Πύδαρος. Ὅσον μὲν παραμυθίαν εἰς ἡγορ' ἀνέ-
χευεν ἡ πρὸς ἐμὲ εὐχρινὴς σχέσις σου! ὅσης δ' ἐθυμυδίας ἐναπλήσθη.
ὡς δ' ἄπερνεύχου ἐφερόμεν ἐμμετέρω, καὶ ἔδ' ἐπιφαύειν γαίῃ
ἐδόκουν τηλικούτου κατέχων θυδαυρον. ἀλλὰ τί? ἐπιτίποιμ' αἴ,
ἴδι, ἡ ἡμέρα διηγούμενον, οἶων καὶ ὅσον πραγμάτων ἡ Σὴ ἐπιζοχῆ
παραίτιός μοι ἐγένετο, ὅμν' ἀλλ' ἔδ' οἶδα ταῦτα σοι περιγράφασθαι
ὡς ἡ ψυχὴ ἐπαισθάνεται μάλλον ἢ ἡ γλῶσσα διαρδῶσαι διὰ τ' ἐγὶ
καὶ ὁ κάλαμος ἐγχαράσασθαι. τούτο δ' οἶδα, ὅτι

while in our age we differ, i join in heart
Thus stands an aged slow in ivy bound
Thus youthful ivy claps an slow around.

Ἰὰ κατ' ἐμὲ, εἰδέχαις μαδῶν, ἔχεινα φῶ! ὄχου. ὁ πού με κατέ-
χει, ὡς οἱ σιδεροὶ δεσμοί, ὅτις ὁ προμηθεὺς κατείχετο, εἰδέ το' ἐκεί-
νου ἠὲ παρ' σαρκοθάτῳ οἶων ἔχω ἠὲ καὶ κέρμα, τούμῳ τῆ ἔξίφει
καταβιβρώσκειται. ἴου, ἴου! ὡ πού οἰά μ' ἐργάζη κακα! πάλιν
ἀναβοαί καὶ γενάξην ἐπέρχεται μοι. Ἰδού ἐγὼ ἐγερμένον τῶν, ὡς
ἱμερόμην! πῶς ἂν ποδαγγντοζομῆ παθητικῆ φωνῆ τῆς μεγαλοπρεπούς
φαιδρας ἐμβαίχοι εἰς τὰ ὄνα? πῶς δ' ἂν τὸ τῆς Ἀριστίας κάλλος
καταγράψαι μου τὰς ὀφει; πῶς δέ...? ἀλλὰ δορυβούμαι,
ταράττομαι, ὁ κάλαμος φεύγει τοὺς δακτύλους μου. χαιρε.

Ἄπόδος τῆ Νέα Κορίνθ τῆ τῆς ἐγγνώμοτος διαδέσειός μου
θυσίαν, τῶ δ' ἐφίλω Ἀυγούτῳ τοὺς θερμοὺς ἀσπασμούς μου, τέχου
τῆ κυρία Ἀλεξάνδρα τὸ ἰχαιρε, κόρη, καμίζη ἔχαριεζάτη.